

Als Jij Nog Vrij Rondloopt

Revisie 1

door

Raynor Arkenbout

SHOOTING SCRIPT

Een 18-jarige Mokumse straatrat ontmoet door WO2 de liefde van zijn korte leven, ver in Friesland, en besluit in zijn laatste momenten een brief aan haar te schrijven.

Versie 4
REVISIE 1

7 April 2016

Raynor Arkenbout

info@raynorarkenbout.com

NL: +31647782025
BE: +32492315943

- 1 EXT. PLATTELAND MET VERLATEN SCHUURTJE - DAG 1
(FLASHFORWARD)
- CLOSE-UP: PIETER, levenloze blik en hoofd volledig onder het bloed, ligt dood op de grond. EEN HOGE SCHELLE PIEP OVERHEERST. IN DE VERTE KLINKT EEN VROUWENSTEM, DIE HET UITSCHREEUWT. ZE IS ECHTER ONVERSTAANBAAR DANKZIJ DE HOGE TONEN DIE VOLLEDIG ZIJN WEGGEVALLEN. ZE SCHREEUWT HET HARD UIT.
- DE PIEP WORDT VERVANGEN DOOR DE FEEDBACK VAN EEN GITAARSPEAKER. MUZIEK START IN.
- 1A EXT. NATUUR/BOSSEN - DAG 1A *
- Door het kille winterlandschap op het platteland rent PIETER (18 jaar, "don't give a fuck-attitude", NAAKT) zo hard hij kan. *
- IN TEKST: 'FRIESLAND VOORJAAR 1945' *
- 2 EXT. PLATTELAND MET VERLATEN SCHUURTJE - DAG 2
- Hij springt uit de bosjes en sprint richting een schuurtje. Hij rent snel naar binnen. *
- 3 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG 3
- Pieter ramt de deur dicht en barricadeert deze. Hij kijkt tussen een kier naar buiten: *
- POV: Twee NSBers (beter gezegd, divisie LANDWACHT) rennen uit dezelfde bosjes vandaan en kijken om hen heen. Ze zien de schuur en gaan erop af.
- Hij gaat zitten en scheurt een vel papier uit een notitieblok en een potlood. Hij begint te schrijven terwijl er van buitenaf wordt GEBONKT op de deur en de twee die hem manen naar buiten te komen. *
- PIETER (V.O.)
(Zwaar Mokums accent)
Hanna, hopelijk vindt je deze brief als je toevallig eraan denkt hier nog langs te komen. Ik denk in ieder geval nog vaak aan deze plek.
- Pieter kijkt naar een bij elkaar gegooid hoopje stro in de vorm van een bedje in de hoek van de kamer. EEN SCHOT WORDT GELOST. De kogel schiet door de kamer en doet rook en stof opwaaien. Pieter springt op Hij SCHREEUWT EN VLOEKT luid. *

(CONTINUED)

PIETER

Kankerlijers!

Hij richt zich weer tot de brief voor hem en bukt meer in naar de grond.

PIETER (V.O.)

*Die landwachters maken het me
niet makkelijk, dus ik zal het
kort houden:*

*
*

4 INT. SCHOOLGEBOUW/KLASLOKAAL - DAG

4

Midden in een drukte van huilende kids die heen en weer lopen in een overvol klaslokaal, heeft HANNA (18 jaar, knap, sterk overkomen) haar ogen gefixeerd op Pieter die aan de andere kant van de zaal staat.

PIETER (V.O.)

*Al de eerste keer dat ik je zag
staan in dat schoolgebouw in
Lemmer, tussen al die huilende
stinkende koters die alles al op
de boot hadden ondergescheten en
gekotst, wist ik dat ik wilde
weten hoe je er naakt uit zag.*

Pieter staart haar net zo erg aan als zij, hem.

*

PIETER (V.O.)

*Het was tyfuskoud daar in
Friesland en duizenden
Nederlanders stierven die
Hongerwinter, maar het enige waar
ik aan kon denken was om je
keihard daar te nemen waar je
stond.*

*
*

5 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG

5

Pieter kijkt even op, even ontwaakt uit het verhaal. Hij gaat vervolgens verder met schrijven.

PIETER (V.O.)

*Sorry dat ik het zo bot schrijf,
ik ga er gewoon niet
omheen draaien.*

*

Achter hem wordt er hard tegen de deur gebeukt.

6 EXT. STADSTRAAT - DAG 6

Een MIDDELBARE en JONGVOLWASSEN MAN worden door twee Sicherheitsdienst-agenten weggevoerd. De twee mannen kijken naar Pieter die hen aankijkt. Ze manen hem om weg te rennen.

PIETER (V.O.)

*'t Is toch vreemd. Die ouwe van
mijn en m'n broer waren opgepakt
door de SD nadat ze hen weer voor
schut hadden gezet.*

*
*

Pieter kan zijn verdriet niet bedwingen. Hij voelt zijn tranen een weg naar buiten dringen. Maar door dat verdriet begint een hoop woede op te borrelen.

*
*
*

7 INT. WOONKAMER - DAG 7

Vanaf onder de tafel en achter een hoop spullen kijkt Hanna toe; ze ziet haar ouders door twee soldaten naar buiten getrokken worden uit hun geïmproviseerde onderduik-woonkamer. Ook haar kleine zusje, die wel onder de tafel kan kijken en haar zusje nog één keer kan aankijken wordt weggevoerd.

*
*
*
*
*
*

PIETER (V.O.)

*En jij heb je ouders en zusje
meegesleept zien worden in
Alkmaar.*

*
*
*

De vrouw vermijdt snel haar blik om de pijn te verbergen. Ook hier is Hanna's enige 'zwakke' moment waar ze het niet kan volhouden hard en sterk over te komen.

8 INT. VERLATEN SCHUURTJE - SCHEMER (FLASHBACK) 8

Kippenvel schiet over Hanna's schouder.

*

PIETER (V.O.)

*Toch is het enige waar ik aan kan
denken, die huid van jou die
onder de kippenvel zit. Jezus, we
hadden ook geen enkele warme plek
om seks te hebben.*

*
*
*
*
*

Hanna ziet de kippenvel over haar huid gaan en kijkt Pieter met een glimlach aan. Hij kijkt haar liefdevol terug aan en zoent haar. Ze gaan helemaal op in het zoenen. Ze doen elkaars kleren uit.

PIETER (V.O.)

*Alsnog was dat neuken godverdomme
geweldig. Iedere keer weer.*

*
*

- 9 EXT. PLATTELAND/ANYWHERE - DAG 9 *
- Ergens op het platteland (tegen een boom, onder een afdakje, o.i.d.) hebben Hanna en Pieter seks. *
- PIETER (V.O.)
- Maar het moet niet lijken alsof
het me daarom ging, knapperd.* *
- 10 EXT. KERKDEUREN - DAG 10 *
- Hanna verzamelt haar moed en drukt haar verdriet weg, wanneer de kerkdeur opengaat. Ze laat voorzichtig haar Joodse ster zien. *
- PIETER (V.O.)
- Je bent namelijk ook een echte
straatrat die altijd wel op zijn
pootjes terecht komt, net als ik.* *
- Ze wordt binnengelaten. *
- PIETER (V.O.)
- Dat jij op die boot naar
Friesland bent meegesmokkeld zegt
genoeg.* *
- 11 EXT. STADSSTRAAT - DAG 11 *
- Pieter rent lachend over straat met twee gestolen Duitse machinegeweren met achter hem aan, twee soldaten (geweerloos) die hem achtervolgen. *
- PIETER (V.O.)
- Ik was verdomd blij dat ik die
schipper kende via mijn pa. Ik
moest daar snel weg nu de halve
Amsterdamse NSB mij moest hebben.* *
- 12 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG 12 *
- Pieter schrijft snel en ongestoord door terwijl de barricade van de deur langzaam wordt geforceerd. *
- PIETER (V.O.)
- Wat ik bedoel te zeggen is dat ik
geluk heb gehad dat ik je ontmoet
heb hier in deze saaie maar
veilige kankerprovincie.*
- Er verschijnt een glimlach op zijn gezicht.

13 EXT/INT. HOOISCHUUR - DAG

13

In een grote hooischuur liggen overal kledingstukken van de twee jongeren. *

Hanna en Pieter liggen tussen het hooi en hebben seks.

PIETER (V.O.)

Als je nu nog in dat schuurtje zit en je kut voelt over wat er net is gebeurd, maak je geen zorgen.

Vanuit de verte komen twee gewapende NSBers doelgericht naar de schuur lopen. Hanna en Pieter schrikken op als ze ze horen aankomen. Pieter staat snel op en kijkt uit het raampje aan de andere kant van de schuur: hij ziet hoe de twee de ladder op klimmen en binnenkomen. Pieter verstopt zich. *

PIETER (V.O.)

Ik denk dat die pleuris-NSBers mij toch al op het spoor waren en naar me zochten.

Hanna en Pieter kijken elkaar aan vanaf de andere kant van de schuur, de twee zijn gescheiden maar houden hun ogen op elkaar gericht. De twee NSBers lopen de schuur binnen en kijken rond.

PIETER (V.O.)

Dus het heeft geen zin om je daar schuldig over te voelen, schat. Er was toch geen andere manier hoe ik het anders had laten verlopen. *

Pieter kijkt naar de twee die beginnen met het doorzoeken van de schuur. Ze lopen allebei vooral richting Hanna toe, maar zien haar nog niet. Pieter ziet dit en ziet dat Hanna banger wordt. Dan beslist hij dat hij Hanna niet gevonden laat worden. Zijn kleine glimlach naar haar verradt het, en ook Hanna begrijpt hem direct, ook al wil ze het liever niet geloven wat hij van plan is.

Pieter pakt het eerste wapentuig dat hij kan vinden en springt tevoorschijn. Hij ramt allebei de NSBers zo hard hij kan van achteren en zet het op een rennen.

Hanna kijkt ontzet toe hoe hij zijn leven riskeert. Pieter rent de schuur uit met de twee NSBers achter hem aan. Hanna blijft alleen en angstig achter in de schuur. *

14 EXT. PLATTELAND - DAG 14

Naakt rent Pieter door de natuur met de twee NSBers achter hem aan.

PIETER (V.O.)

*Als jij nu nog vrij rondloopt dan
ben ik gelukkig en ik wil dat je
één ding weet:*

*
*

15 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG 15

De deur begeeft het bijna en is bijna opengeslagen. Pieter schrijft door met dezelfde onvervalste daadkracht zonder maar een grijntje angst.

PIETER (V.O.)

*Al het leed van deze hele oorlog,
is het waard geweest om jou in
mijn leven te hebben gehad.*

EEN HARDE BEUK bij de deur. Hij is door.

16 EXT. PLATTELAND - DAG 16

Hanna loopt over het kille landschap van Friesland en kijkt soms achter haar naar Pieter die naar haar kijkt en glimlacht. Hun handen zijn stevig in elkaar verstrengeld. Hij zoent haar op haar wang.

PIETER (V.O.)

*Natuurlijk wil ik dat je nog
gelukkig wordt en liefde vindt,
maar misschien hoop ik toch
eigenlijk ook dat je nooit meer
iemand zal vinden en alleen zal
sterven met mij in je gedachten.*

De twee zien een NSB-affiche aan de muur hangen, ze stoppen en kijken er allebei naar.

CUT TO:

De poster ligt op de grond, een straal water/urine spettert erop. Een tweede volgt. Zowel Pieter als Hanna pissen er lachend op.

PIETER (V.O.)

*Maarja, ik zou het best snappen,
zolang je maar je kleinkinderen
over ons vertelt. Dat zou ik wel
leuk vinden.*

*

17 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG 17

Pieter verstopt de brief tussen het stro van het geïmproviseerde bedje.

De NSBers krijgen de barricade achter de deur eindelijk weggeduwd.

PIETER (V.O.)

Ze komen ieder moment door de deur rammen en ze zullen het risico niet gaan nemen mij te vervoeren. Hoe lief ik ook ben.

*
*

Eenmaal binnen springen ze op Pieter af die nog net een aanstalte maakt ze in het gezicht te spugen. Ze rammen hem op de grond met de kont van hun wapen.

*
*
*

18 EXT. PLATTELAND MET VERLATEN SCHUURTJE - DAG 18

Ze duwen Pieter het platteland op en houden hem onder schot terwijl hij verder van ze weg moet lopen.

Pieter gaat stilstaan en draait zich om naar de twee NSBers, ongegeneerd, zonder angst. Tenminste, nadat hij deze heeft weten in te slikken.

*
*

PIETER (V.O.)

Ze kunnen mij wel neerschieten, maar dat ik de liefde van mijn leven heb gekend kunnen ze toch niet afnemen.

De twee NSBers manen hem om terug om te draaien. Maar Pieter luistert niet.

PIETER (V.O.)

Ik zal mijn vinger naar ze opsteken wanneer ze de trekker overhalen als jij belooft af en toe nog aan me te denken.

De NSBers schreeuwen naar hem om hem om te draaien. Pieter krijgt een klein glimlachje op zijn gezicht.

PIETER

Stik er lekker in, stelletje kankerverraders!

Pieter steekt zijn vinger naar de twee op.

De NSBers schieten Pieter neer, die direct tegen de grond gaat.

19 INT. VERLATEN SCHUURTJE - DAG

19

De brief ligt verscholen tussen het stro met in lelijke letters 'HANNA' er op. Daaronder staat nog in het klein geschreven: 'Laat ze allemaal maar de kanker krijgen.'